

ชื่อหนังสือ : JOQ Online คนจริงลงโลก เล่ม 3

ผู้เขียน : O-sign

พิมพ์ครั้งที่หนึ่ง : ตุลาคม 2555

จำนวน : 384 หน้า

ราคา : 200 บาท

ลิขสิทธิ์เป็นของ สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์ ภายใต้การดูแลของ บริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน) อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ห้ามลอกเลียนแบบส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ รวมทั้งการจัดเก็บ ถ่ายทอด ไม่ว่าจะรูปแบบ หรือวิธีการใดๆ ในกระบวนการอิเล็กทรอนิกส์ การบันทึก การถ่ายภาพ หรือวิธีการใดโดยมิได้รับอนุญาต ยกเว้นเพื่อการประชาสัมพันธ์หนังสือเท่านั้น

ผู้จัดพิมพ์
คณะปรึกษา

ผู้อำนวยการสายกองบรรณาธิการพ็อกเก็ตบุ๊ค

บรรณาธิการบริหาร

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

เลขานุการกองบรรณาธิการ

ผู้จัดการฝ่ายเตรียมผลิต

หัวหน้าแผนกศิลปกรรม กองงานปกและสิ่งพิมพ์

หัวหน้าแผนกศิลปกรรม กองงานศิลปกรรมออกแบบรูปเล่ม

กองงานศิลปกรรม

ออกแบบปก-ภาพปก

จัดรูปเล่ม

หัวหน้ากองงานพิสูจน์อักษร

รองหัวหน้ากองงานพิสูจน์อักษร

พิสูจน์อักษร

ผู้อำนวยการใหญ่สายงานธุรกิจสิ่งพิมพ์

ผู้อำนวยการฝ่ายประชาสัมพันธ์

ผู้อำนวยการฝ่ายต่างประเทศ

ผู้อำนวยการใหญ่สายการผลิตและพัฒนาสินค้า

ฝ่ายการผลิต

แยกสี

พิมพ์ที่

จัดจำหน่ายทั่วประเทศ

สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์

ระวี ไหลทอง, สมชาย กระจุกสมบัติ, สฤณีกุล แจ่มสมบูรณ์, วิฑูร นิรันดร์ฉาย,

อัญชวี ธีระสินธุ์, วิรัตน์ ทิมพิศสุกุล, ปราชญ์ ไชยคำ, นวพล สิทธิเนาวิธาน,

กฤษณภรณ์ เกษเนติการุณ

เอกรินทร์ สุขกุลพัฒน์

สิทธิเดช แสนสมบูรณ์สุข

ศรัทธน บุญประเสริฐ

ธনী ทวีวาร

ปริญญญา ชูศักดิ์

อรุณพร ทานบุตร

นพทานต์ วงศ์คล้าย

เบญจภัทร บุญบงกชรัตน์

ประทีป รัตนธำวี, ภิติน พันธุ์อำพล, กฤษณา ฤกษ์แสงศรี,

ชนมณีนัสดา จุลจินดา, ธราปิ่นนที ศรีพนนิธิรัฐ

Tank CG Pool

กฤษณา ฤกษ์แสงศรี

สุชาดา บุญเสริมเจริญสุข

พรทิพย์ พวงจำปา

รศตามณี อุ่นยศ

ดวงดา เกี่ยมศักดิ์

ณิชนันทน์ วิบูลย์ศิริวงษ์

กิตติวิวัฒน์ นิรันดร์ฉาย

ชูชัย ศิระจินดา

ปวีร์ดี มีธาดาประเท, ยูวดี ธีรภูมิโน

S.S.Film Process

บริษัท กิเลนการพิมพ์ จำกัด

บริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน) 459 ซ.ลาดพร้าว 48 แขวงสามเสนนอก

เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310

โทร: 0-2694-3031-33 ต่อ 1601-1607, 0-2276-5035-39

ลูกค้าสัมพันธ์ : โทร: 0-2693-0904

คำนำสำนักพิมพ์

หลังจากความสำเร็จของเราสำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์ และการตอบรับเป็นอย่างดีจากเหล่าแฟน ๆ นักอ่าน ทำให้เรื่อง **Monster Soul Online**, **Pangea Online** และนวนิยายแฟนตาซีเรื่องอื่น ๆ ของสำนักพิมพ์เรา ล้วนแต่ได้รับการกล่าวถึง

โดยไม่รอช้า เราสำนักพิมพ์ก็ได้ต่อยอดความสำเร็จด้วยการ คัดสรรนวนิยายแฟนตาซีคุณภาพเยี่ยมเรื่องใหม่มาเพื่อเสนอสนองแก่แฟนผู้อ่าน

และ “**JOQ Online คนจริงลงโลก**” คือนวนิยายเรื่องนั้น

JOQ Online เป็นนวนิยายแฟนตาซีที่เขียนโดยนักเขียนรุ่นใหม่ นาม **O-sign** และถูกเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์เด็กดี และเรื่องนี้ก็ทำผลงาน ได้อย่างดี ด้วยการติดอยู่ในระดับท็อปไฟว์ของหมวดนวนิยายแฟนตาซี

ด้วยการดำเนินเรื่อง การออกแบบตัวละคร ความแปลกใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้เราตัดสินใจได้ไม่ยากว่า **JOQ Online** ควรเป็นมากกว่านวนิยายออนไลน์ที่ถูกอ่านผ่านอินเทอร์เน็ต แต่เพียงเท่านั้น

นี่เป็นอีกหนึ่งผลงานที่เราสำนักพิมพ์ภูมิใจนำเสนอ ขอเชิญทุกท่านเปิดอ่านโดยเร็วพลัน

บรรณาธิการ

สารบัญ

บทที่ 44	วงกตในใจ	11
บทที่ 45	การต่อสู้ของแต่ละคน	22
บทที่ 46	จอมเขมือบ	34
บทที่ 47	สุดปลายทาง	45
บทที่ 48	ราตรี	57
บทที่ 49	บุรุษผู้ไร้ความเจ็บปวด	68
บทที่ 50	ยีนดีที่ได้รู้จัก	79
บทที่ 51	สงครามในร้านอาหาร	90
บทที่ 52	วันที่ได้กินอาหารสองมือ	102
บทที่ 53	ร่างไซบอร์กกับจอมเขมือบ	114
บทที่ 54	การฝึกซ้อมในฝันที่ป่าฟุงนก	126
บทที่ 55	น้ำตานางฟ้า	139
บทที่ 56	นางฟ้าตึงตึง	152
บทที่ 57	ดวลเดือดเทพารักษ์	163
บทที่ 58	ก้นบ่อศักดิ์สิทธิ์	175

บทที่ 59 มาตารักกับเมโลดี้	186
บทที่ 60 ภารกิจพ่อกบฏ	197
บทที่ 61 น้ำตาราศรี	209
บทที่ 62 ผู้ติดตามในอุดมคติ	222
บทที่ 63 กรอบของมาตารัก	234
บทที่ 64 เป้าหมายสุดท้ายบนเกาะเริ่มต้น	245
บทที่ 65 โซลาร์ซิส เทนเจอร์	257
บทที่ 66 การต่อสู้ที่มีแต่ประโยชน์	271
บทที่ 67 แร่ดิบที่มีแต่คนเหมิน	283
บทที่ 68 ไม้ตายที่ถูกเก็บซ่อน	296
บทที่ 69 วิธีใช้ปราณมากกว่าหนึ่งธาตุ	309
บทที่ 70 ไม้ตายกับอาวุธ	322
บทที่ 71 โซลาร์ซิส แคนนอน	335
บทเสริม นักสู้ห้วงการ	346

บทที่ 44 วงกตใบใจ

“มาตาร เป็นยังไงบ้างคะ” เสียงแม่หมาป่าสาวเรียกชายหนุ่ม
ที่นอนอยู่บนโซฟา

“หืม? เอ้อ...ก็ดีจ่ะ” มาตารรู้สึกตัวขึ้นมา เขาจำได้ว่านาที่
สุดท้ายก่อนตายนั้น เป็นช่วงเวลาที่เขารู้สึกสงบที่สุดในการตายทั้งหมด
เท่าที่จำได้เลย

“ไม่รู้จะลงมือเองทำไม ให้โมเรน่าเป็นคนกัดก็สิ้นเรื่องแล้ว” แม่
เสือสาวบ่นขึ้นมา เธอยินดีตายแทนชายหนุ่มอยู่แล้ว

“ไม่ได้หรอกโมเรน่า ก็บอกตั้งแต่แรกแล้วไง ถ้าพี่ไม่ทำเองมันก็
ไม่ใช่การแก้แค้นสิ” มาตารกับสามสาวเถียงกันมาแล้วรอบหนึ่งว่าใครจะ
ลงมือ ในเมื่อมีพิษงูเห่าเหลืออยู่แค่ขวดเดียว ซึ่งทุกคนต่างก็แย่งกันเป็น
ผู้เสียสละทั้งนั้น แต่สุดท้ายแล้วเสียงมาตารก็เด็ดขาดที่สุดในกลุ่มอยู่แล้ว

จิบ!

แม่เหยี่ยวสาวไม่พูดมาก เธอตรงเข้ามาจูบแก้มชายหนุ่มตรงที่
ซาริน่าเคยประทับรอยเอาไว้ เหมือนจงใจจะให้มันกลบรอยเดิม “คราวหน้า
ให้บราวนี่กล่อมมาตารนะ” เธอพูดจบก็เดินไปนั่งที่เคาน์เตอร์เครื่องดื่ม

ทันที ปล่อยให้มาตารัฐีกแตกตื่นกับพฤติกรรมชอบทำมากกว่าพูดของเธอ

เวลาประมาณสี่ทุ่มในโลกจริง หญิงสาวคนหนึ่งกำลังนั่งคุยโทรศัพท์กับเพื่อนของเธออยู่

“รัต ไปเล่นเกมกันเถอะ” เสียงหญิงสาวพูดกับเพื่อนที่อยู่ปลายสาย

“ไม่มีอารมณ์” เสียงจากปลายสายตอบกลับมา

“แต่คืนนี้เราก็กตองนอนอยู่ดิเนะ ไปเล่นเกมจะได้ไม่เสียเวลาไง” หญิงสาวยกเหตุผลให้เพื่อนของเธอฟัง

“จะเล่นไปทำไม นอนเฉยๆ ก็เหมือนกันนั่นแหละ” เสียงจากปลายสายปนออกมาอย่างไม่พอใจ

“...เพราะไม่อยากจะเจอเค้าใหม่ย่ะ” หญิงสาวจ้เข้าไปที่ใจเพื่อนสาวที่อยู่ปลายสาย

“...” ไม่มีเสียงตอบกลับมา

“เพราะรักมากก็เลยเกลียดมาก” หญิงสาวพูดขึ้นมาอีก

“ใครจะไปรักตานั้น ชั้นไม่ได้รักนายมาตารัฐ!” เสียงจากปลายสายดุขึ้นมา

“รัตพูดเรื่องอะไรเธอ ชั้นแค่พูดขึ้นมาลอยๆ ทำไมแกถึงโยงไปถึงเรื่องพี่มาตารัฐได้ละ” หญิงสาวทำท่าเหมือนไม่รู้เรื่อง ทั้งๆ ที่จริงๆ เธอก็วางกับดักให้เพื่อนเธอหลุดออกมานั่นแหละ

“...” ปลายสายเงียบไปอีกครั้งเมื่อรู้ตัวว่าเสียรู้เพื่อนสาวเสียแล้ว

“รัตไม่รู้สิกว่ามันแปลกหรือกหรือ จำเรื่องที่แกเข้าใจผิดพี่เค้าที่ปาฝุ่นนกได้มัย” หญิงสาวทวนความทรงจำให้เพื่อนสาวของเธอที่อยู่ปลายสาย

“มันไม่เหมือนกันเมล! ไม่ว่าเค้าจะมีเหตุผลอะไร แต่เค้าเลือกที่

จะตัดเราทิ้งไป” น้ำเสียงที่ออกมามีอาการมึนตึ๋น

“เค้าอาจจะกลัวว่าเราจะเป็นอันตรายก็ได้นะ” หญิงสาวยังมีความหวังว่าชายหนุ่มที่เธอพูดถึงไม่ได้ใจร้ายเหมือนอย่างคำพูดที่เขาแสดงออกมาให้เห็นครั้งสุดท้าย

“มันไม่ใช่เหตุผลแล้วถ้าเป็นอย่างนั้นจริงยิ่งต้องโกรธเท่ากับว่าเค้าไม่เห็นเราเป็นเพื่อนที่จะร่วมทุกข์ร่วมสุขกับเค้าเลย... พวกเราเป็นตัวอะไรเหอ! อี๊ก ทำไม่ต้องขับไล่ไสส่งกันด้วย” น้ำเสียงปลายสายสะอึกสะอื้นออกมา

“...แกร็กเค้ามากเลยนี่” หญิงสาวพูดออกมาด้วยน้ำเสียงเศร้า ๆ

“ชั้นไม่ได้รักเค้า!! อี้ออ~” เสียงจากปลายสายตะโกนออกมา ก่อนจะปล่อยโฮแบบปิดไม่อยู่

“มันแกไปเล่นเกมเป็นเพื่อนชั้นหน่อยสิ ชั้นเหงาที่จะต้องเล่นคนเดียว” หญิงสาวเปลี่ยนคำพูดที่ใช้ชวนเพื่อนสาว

“อี๊ก...อี๊ก” น้ำเสียงที่ปลายสายพยายามที่จะกลั้นเสียงร้องเอาไว้ แต่ยังคงได้ยินเสียงสะอื้นเบา ๆ

“นะรัต...ชั้นขอร้อง” หญิงสาวอ้อนวอนเพื่อนของเธอ

“...” ไม่มีเสียงตอบกลับมา

“ถ้ายังไง ชั้นจะรอแกอยู่ในเกมละกัน หวังว่าแกคงจะตามมานะ”

หญิงสาวพูดประโยคสุดท้าย ก่อนจะตัดสายเพื่อนสาวไป

หญิงสาวล้มตัวลงนอน ก่อนที่จะหลับตา แล้วเข้าไปสู่โลกฝันอีกครั้ง

“ยินดีต้อนรับผู้เล่นเกมโลดดีค่ะ”

ราตรีและเมโลดีนั้น เหมือนส่วนผสมที่ตรงข้ามกัน ราตรีนั้นภายนอกเธอดูเข้มแข็ง แต่จิตใจของเธอนั้นอ่อนโยนและอ่อนแอ ส่วนเมโลดีที่ดูภายนอกอ่อนหวานแต่ภายในนั้นกลับแข็งแรงแรง

เมลลี่จะเป็นคนที่พุ่งเข้าชนปัญหาตรงๆ เสมอ ด้วยทัศนคติอัน
ซื่อตรงของเธอ ซึ่งทำให้เธอดูเหมือนจะเป็นเด็กไร้เดียงสาด้วยซ้ำ ซึ่งนั่น
ไม่ใช่เลย มันคือความเชื่อใจในเพื่อนมนุษย์ด้วยกันต่างหาก และคน
แบบเธอพร้อมจะเกลียดใครก็ตามที่ทรยศต่อความเชื่อใจนั้นโดยไม่ลังเล

ส่วนราตรีจะเป็นคนที่ซอมนั่น ปิดบัง และเก็บงำความรู้สึก เธอ
มักจะไม่แสดงออกตรงๆ เธอจะไม่เชื่ออะไรง่ายๆ แต่ถ้าเธอเชื่อใจใคร
แล้ว เธอจะไม่เปลี่ยนใจง่ายๆ เหมือนกัน และเธอจะเสียใจมากกว่า
ที่โดนทรยศหักหลังความเชื่อใจนั้น

เวลาสี่ทุ่ม ร่างของชายหนุ่มผมแดงกับสัตว์เลื้อยสามตัวก็ปรากฏ
ขึ้นที่ลานกลางเมือง ชายหนุ่มเดินไปหยิบผ้าคลุมมาจากหม่มเหมือนเคย
“พีมาตาร์?” เสียงหญิงสาวร้องทักขึ้นด้านหลังของชายหนุ่มด้วย
ความแปลกใจ

ชายหนุ่มจำเสียงของเธอได้ เขาหันกลับไปหาเจ้าของเสียงที่คุ้น
เคยนั้น “เมล”

“ทำไมพีมาตาร์ถึงตายคะ” เมลดี้ถามขึ้นเมื่อเห็นว่าชายหนุ่มเพิ่ง
เกิดมาตัวเปล่าๆ เธออยากจรรู้ว่ามันเหมือนกับที่เธอคิดหรือเปล่า

“พีโดนพิษงูเห่าตายนะ” ชายหนุ่มตอบ ซึ่งมันก็เป็นความจริง
ส่วนหนึ่ง

ที่เมลดี้คาดการณ์ไว้ก็คือ พีมาตาร์ของเธอคงจะไปช่วยพีซารีน่า
คนเดียว แล้วก็อาจจะถูกพวกโลกออสฆ่าตายมา คำตอบของชายหนุ่ม
กลับเป็นสิ่งที่เมลดี้ไม่คาดคิด

“จริงๆ เหนือคะ” เมลดี้ถามย้ำ เธออยากได้คำตอบที่แตกต่าง
จากนี้

“จริงสิ” ชายหนุ่มตอบ

มาตาร์ไม่บอกเมลดี้ว่าไปแก้แค้นมาเพราะเขาเป็นคนกันพวกเธอ

ออกไปเอง มันไม่ใช่เรื่องที่จะมาแก้ตัวได้ถึงสิ่งที่เขาทำกับพวกเธอ มันก็เป็นเหมือนที่ราตรีว่าไว้ นั่นแหละ ในเมื่อเขาเป็นคนตัดพวกเธอออกไปเองแล้วล่ะ ก็จะทำให้พวกเธอยอมรับสิ่งที่เขาทำแล้วกลับมาเป็นเหมือนเดิมหรือ เหมือนเห็นพวกเธอเป็นของตาย จะไปก็ไป จะมาก็มา จะดูถูกกันเกินไปหน่อยแล้ว

แต่มีสิ่งหนึ่งที่ชายหนุ่มพอจะทำได้

“ไปล่ากันมั๊ยเมล” เขาชวนหญิงสาวเหมือนครั้งแรกที่เธอชวนเขา

มันก็เหมือนกับการเริ่มต้นความสัมพันธ์ใหม่นั้นแหละ ครั้งแรกที่มาตาร์ทกับเมโลดี้รู้จักกัน มันก็เริ่มจากการที่เมโลดี้มาชวนคนแปลกหน้าอย่างเขา ตอนนี่ก็ถึงคราวที่มาตาร์ทจะชวนเมโลดี้บ้างแล้ว ถ้าเพียงแต่เมโลดี้ตอบรับ ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ก็อาจจะกลับเป็นเหมือนเดิมได้ แต่ที่ว่า...

“ไม่คะ หนูกำลังรออยู่ที่ คงไม่สะดวก” น้ำเสียงของเมโลดี้แสดงออกถึงความเย็นชา

มาตาร์ทเข้าใจในทันทีว่ามันคงจะเหมือนเดิมไม่ได้แล้วละ สำหรับเขาและเมโลดี้

“งั้นพี่ไปล่าก่อนนะ” มาตาร์ทพูดขึ้นมาและเดินจากไปทันทีเหมือนคำบอกเล่าที่เรียบง่าย เมโลดี้มองสง่วางของชายหนุ่มที่ค่อยๆ เดินห่างออกไปด้วยสายตาที่หม่นหมอง

มาตาร์ทไปที่ร้านรับฝากของ เอาเสื้อผ้าและอุปกรณ์มาให้ตัวเองและสามสาว แล้วเขาก็มุ่งหน้าสู่ป่าฝูงนกทันที เป้าหมายนอกจากเก็บระดับแล้วก็คือการล่าวัตถุดิบให้ภัตตาคาร ภารกิจที่ค้างเติ่งมาหลายวันเพราะมัวแต่ไปทำอย่างอื่น และที่มาตาร์ทยังไม่ติดต่อกับซารินาก็เพราะเขารู้ว่ายัยแม่มดก็โทมไม่ต่างจากโลกอสูรอก เพราะเธอต้องคอยรายงานการเคลื่อนไหวของโลกอสให้เขารู้ตลอดเวลา ดังนั้นก็คงไม่ได้

นอนเหมือนกัน ปานนี้คงหลับไม่รู้เรื่องไปแล้ว

“ปล่อยเอาไว้แบบนี้จะดีหรือคะ” คลร่าพุดขึ้นมา เธอรับรู้ความรู้สึกไม่สบายใจของชายหนุ่มได้

“พี่ก็ทำเกินไปเองนี่นา จะไปขอให้เค้ายกโทษให้ง่าย ๆ ก็เหมือนถูกค้านะสิ” มาตาร้ตอบกลับแม่หมาป่าสาว

“โมเรนาไม่เห็นจะเข้าใจเลย ก็ทำเนียน ๆ เหมือนเดิมก็สิ้นเรื่อง” แม่เสือสาวพุด

“โมเรน่าเง่า” บรรวนี้พุดออกมาประโยคเดียว เล่นเอาแม่เสือสาวคิ้วกระตุก

“รัต!” เมโลดีร้องเรียกเพื่อนสาวเมื่อเห็นร่างของสาวตาคมผผผันปรากฏขึ้นที่ลานกลางเมือง “แกมาจริงๆ ด้วย”

“อืม” ราตรีขานรับเรียบ ๆ อารมณ์เธอเหมือนเพิ่งหยุดร้องไห้ไปเมื่อไม่กี่นาทีที่ผ่านมานี่เอง

“ไปล่ากันเถอะ” เมโลดีชวนเพื่อนสาว โดยไม่รายงานเรื่องที่เธอเจอกับมาตาร้เลย

“อืม...ไปสิ” ราตรีขานรับอย่างว่าง่าย การหาอะไรทำก็ช่วยเปลี่ยนอารมณ์ได้ดีเหมือนกัน

เมโลดีและราตรีเลือกที่จะไปที่ป่าผุ่บก เพราะนอกจากจะทำให้ค่าสถานะขึ้นเร็วที่สุดแล้ว เมโลดียังต้องการหาน้ำตานางฟ้าเพื่อทำภารกิจเฝ้าเทพอีกด้วย

และขณะนั้นเองก็มีคนกลุ่มหนึ่งกำลังทำภารกิจลับที่ป่าผุ่บกนี้

“เจอรียัง” เสียงชายคนหนึ่งดังขึ้น เขาใส่ชุดสีแดง

“อย่าเร่งนะ” ชายอีกคนตอบกลับ เขาใส่ชุดสีน้ำเงิน

“ก๊นยาสองคนสำเร็จภารกิจแล้วนี่หว่า เหลือแต่ชั้นคนเดียวมันก็

ต้องร้อนใจบ้างแหละ” ชายชุดแดงบ่นออกมา

“มันอาจจะไม่ได้อยู่แถวนี้ก็ได้” เสียงชายชุดสีเหลืองพูดขึ้น

พวกเขาสามคนก็คือพวกแก๊งแม่สีนั่นเอง

บริเวณนั้นก็คือรอบ ๆ บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ที่มีน้ำตานางฟ้าอยู่ พวกเขากำลังสำรวจพื้นที่รอบ ๆ บ่อน้ำว่ามีสิ่งทีพวกเขาต้องการหรือไม่

“มันอาจจะอยู่ข้างล่างนี้ก็ได้นะ” เคนริว นักสู้มังกรชุดเหลือง สันนิษฐาน

“มีแต่น้ำในบ่อนี้แหละ” ดันเต้จอมเวทมารชุดแดงแย้งขึ้น

“ก็ทำให้มันหายไปสิ” ไมเคิลนักรบเทพชุดน้ำเงินแนะ

“เฮ้อ เหนื่อยขั้นอีกละ” ดันเต้บ่นขึ้นมา

“จะไม่ทำก็ได้นะ เพราะมันก็ไม่ได้เดือดร้อนอะไรพวกชั้นอยู่แล้ว”

ไมเคิลกล่าว

“ชิ มันก็ต้องทำอยู่แล้วสิ” ดันเต้พูดขึ้นพร้อมทั้งเดินไปที่ปากบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์แล้วเริ่มใช้เวทของตนเองทันที

มือซ้ายอักษร 气 (อากาศ) มือขวาอักษร 化 (เปลี่ยนแปลง)

รวมกันเป็น 气化 (ระเหย)

气化 (ระเหย)

อักษรถูกยิงเข้าไปในบ่อน้ำแล้วทันใดนั้นน้ำในบ่อก็กลายเป็นไอสีขาวพวยพุ่งขึ้นมาจากบ่อเหมือนงูสีขาวตัวใหญ่เลื้อยขึ้นสู่ท้องฟ้า จนน้ำในบ่อแห้งหมด

“ทำไมไม่ใช้อักษรไฟล่ะ ง่ายกว่าอีก” ไมเคิลสงสัย

“ถ้าใช้ไฟก็ร้อนนะสิ ชั้นรีบนะเพ้ย” ดันเต้เฉลย เพราะว่าพวกเขาต้องการจะลงไปสำรวจกันบ่อ ถ้าใช้ไฟต้มน้ำหมดบ่อ ข้างในบ่อก็ร้อนจนลงไปสำรวจไม่ได้นะสิ

“ก็ใช้อักษรน้ำแข็งตามไปอีกทีสิ” ไมเคิลแนะ

“ไอ้บ้า อย่างนั้นก็หนาวแทนนะสิ นี่แหละดีที่สุดแล้ว ลงไปกันได้

แล้ว” ดันเต้รีบตัดบท

ทั้งสามคนกระโดดลงมาสู้กันบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์แล้วก็พบช่องที่เหมือนประตู และมีรูเล็กๆ ขนาดแหย่มือเข้าไปได้อยู่กันบ่อ

“เหมือนที่คิดไว้จริงๆ” เคนริวพูดขึ้นเมื่อเห็นว่ามืทางลับที่กันบ่อ

“ตานายแล้วไม่เคลิ” ดันเต้พูดขึ้น

ไมเคลิไม่พูดมาก เขาสอดมือเข้าไปที่ช่องบนประตูนั้น แสงสีขาวสว่างเจิดจ้าขึ้นมาทันที

ครี๊ด!

แล้วประตูก็เปิดออก...แต่ทันใดนั้น

ครึนนน!!

พื้นดินโดยรอบบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์สะท้อนเลื่อนล่นขึ้นมาทันที แผ่นดินไหวเหมือนกับฟ้าถล่มลงมา

“เฮ้ยยย!! เกิดอะไรขึ้น!?”

“ว้ายยย!!”

“เมล! จับชั้นไว้!”

“มาตาร์ท!!!”

เสียงผู้คนทั้งหลายโดยรอบที่ได้รับผลกระทบดังระงมขึ้นมาจากทิศทางต่างๆ

แล้วเมื่อเวลาผ่านไปสักพักทุกอย่างก็สงบลง...

“อูยย เราอยู่ที่ไหนเนี่ย” ชายหนุ่มผมแดงรู้สึกตัวขึ้นมา เขารู้สึกปวดตามเนื้อตัว บางทีอาจจะเพราะแผ่นดินไหวเมื่อสักครู่ทำให้ตัวเขากระแทกเข้ากับอะไรบางอย่าง “มองไม่เห็นอะไรเลย”

พรี๊ป!

ผลึกเวทไฟในมือขวาถูกจุดขึ้นมาเพื่อให้แสงสว่าง แล้วชายหนุ่มก็รับรู้ว่ามีตัวเขานั่นอยู่ในถ้ำหินที่ไม่รู้ว่าทางออกอยู่ที่ไหน

“อะไรกันเนี่ย?” มาตารีอุทานขึ้นมา ก่อนหน้านี้เขายังอยู่ในป่า ผุงนก กำลังผานกเล่นกับสามสาวอยู่เลย แต่ตอนนี้กลับมากอยู่ในถ้ำ

“ใครนะ?” เสียงหญิงสาวดังขึ้นมา

ชายหนุ่มได้ยินเสียงคนก็รู้ว่ามีคนอื่นอยู่อีก จึงเดินเข้าไปหาต้น เสียงนั้น แล้วเขาก็ได้พบกับพวกเธออีกครั้ง

“เมล? ทำไมมาอยู่ที่นี่ล่ะ” มาตารีร้องทักขึ้นมาเมื่อเห็นเมลดีดี และ...ราตรีที่หมดสติอยู่ “รัตเป็นอะไรนะ”

ชายหนุ่มเดินเข้าไปใกล้แล้วถ่ายปรานให้ทันทีโดยไม่ต้องเรียกร้อง เมลดีดีมองการกระทำของมาตารีแล้วก็รู้สึกแปลก ๆ ใจหนึ่งก็อยากจะทำ เมินเฉย แต่อีกใจหนึ่งก็รู้สึกอุ่นใจ มันเป็นความรู้สึกที่ขัดแย้งกันอย่าง ประหลาด

“พวกเรามาล่าที่นี่แล้วก็มีแผ่นดินไหวคะ” เมลดีดีรายงานให้ มาตารีรับทราบ อย่างน้อย ๆ ตอนนี้ก็ต้องร่วมแรงกันไว้ก่อน มีปัญหา อะไรค่อยไปประสานกันทีหลัง

“อืม พี่ก็เหมือนกัน พัดหลงกับพวกน้อง ๆ หมดเลย” มาตารีรู้ดี ว่าสามสาวของเขายังมีชีวิตอยู่ด้วยทักษะเชื่อมวิญญูณ แต่ยังลับสน เรื่องทิศทาง

แต่ทั้งสองก็ไม่พูดอะไรกันอีก บรรยากาศของทั้งคู่ชวนให้อึดอัด ยิ่งนัก จนผ่านไปสักพัก ราตรีก็รู้สึกตัวขึ้นมาเพราะความรู้สึกที่หอม หวานจากปรานธาตุลมของมาตารี

“อืมม ทำไม” ราตรีครางขึ้นมาในขณะที่ดวงตาของเธอยังไม่เปิด “นายมั่นใจร้าย ฮึ๊ก” เธอสะอื้นขึ้นในความพว่เลือนของสติ

“รัต?” ชายหนุ่มส่งเสียงเรียกสติหญิงสาว จนในที่สุดเธอก็ลืมตา ขึ้นมาซ้ ๆ

“นายทำอะไรซัน!!” ราตรีเสียงหลงเมื่อรู้ว่าชายหนุ่มที่เธอกำลัง คิดถึงมากอยู่ตรงหน้า แต่เธอกำลังโกรธเขาอยู่

มาตาร้ละมือออกจากร่างของราตรีเมื่อเห็นว่าเธอได้สติแล้ว “ชั้นถ่ายปรานให้เธอนะ เห็นเธอหมดสติไป”

“ไม่ต้องมาทำเป็นสนิท! ชั้นกับนายไม่ได้เป็นเพื่อนกันแล้ว! ไม่ต้องมาทำดีให้กันด้วย!” ราตรีเสียงดังขึ้นมา

“งั้นเราหาทางออกไปจากที่นี่กันก่อนเถอะครับ” มาตาร้เปลี่ยนคำพูดไปเมื่อราตรีพูดแบบนี้ออกมา

ราตรีก็เสียใจเหมือนกันที่ดูเหมือนระยะห่างของเขากับเธอเหมือนจะเพิ่มมากขึ้น จากคำพูดของเธอเองแท้ ๆ

“เราหลงมาอยู่ในถ้ำนี้ระดี” เมโลดีบอกเพื่อนสาว

“แล้วตานี้มาอยู่ที่นี่ได้ไงละ” ราตรีกระซิบถามเมโลดี แต่เมโลดีก็ส่ายหัวให้เป็นคำตอบว่า ‘ไม่รู้เหมือนกัน’

อีกด้านหนึ่งสามสาวที่พลัดหลงกับมาตาร้ พวกเธอทั้งสามก็ไม่ได้อยู่ในที่เดียวกัน แต่แยกกันอยู่คนละที่ กับชายหนุ่มอีกสามคน

“หืม สัตว์เลี้ยงร่างมนุษย์ที่เกาะเริ่มต้นเหรอ” ชายชุดเหลืองพูดขึ้นเมื่อเห็นเด็กสาวผมขวานั่งจุ่มปุ๊กอยู่บนพื้นถ้ำ

“สัตว์ดีค๊ะ หนูพลัดหลงกับเจ้านายของหนูนะค๊ะ” คลาร่าตอบเสียงจะฉานให้เคนริวฟัง

เคนริวรู้ดีว่าสาเหตุก็คงมาจากพวกเขาที่ทำให้แผ่นดินไหวเมื่อสักครู่นี้นั่นแหละ

“งั้นเดี๋ยวจั้นจะพาเธอไปส่งละกัน ตามมาสิ” เคนริวพูดอย่างอ่อนโยนแล้วเดินนำคลาร่าเข้าไปในถ้ำ

“เห? สัตว์เลี้ยงร่างมนุษย์เหรอเนี่ย” ชายในชุดแดงอุทานพร้อมกับทำสายต้ายวนเมื่อเห็นเด็กสาวผิวคล้ำผมดำนั่งทำตาดูอยู่ตรงหน้า

“แปลกมากเหรอใจ” โมเรน่าแหงสิดันเต้ที่ไร่มารยาทกับเธอก่อน

“หลงทางล่ะสิแม่แม่วน้อย” ดันเต้ทำเสียงเหมือนกับจะยั่วคู่สนทนา

“หลงแล้วยังไงล่ะ เดี่ยวชั้นก็กลับไปหาเจ้านายได้แล้ว” โมเรน่ารู้จากทักษะเชื่อมวิญญาณได้แคว้งๆ แต่ทำปากดีไปอย่างนั้นเอง

“ฮ่าๆๆๆ งั้นตามใจเธอละกัน ชั้นไปก่อนนะ” ดันเต้พูดแล้วก็เดินลี้วเข้าถ้ำไป

“เฮ้! เดี่ยวก่อนสิ ชั้นมองทางไม่เห็นนะ” โมเรน่าเดินตามดันเต้ไปทันที เพราะเธอไม่มีวิธีให้แสงสว่างเหมือนดันเต้

“...” ชายหนุ่มชูดน้ำเงินมองเด็กสาวผมสีน้ำตาลดวงตาสีแดงที่ นั่งอย่างเหม่อลอยในความมืดแล้วก็ไม่พูดอะไรออกมา

“...” บราวน์ก็มองไม่เค็ลอย่างนิ่งเฉย เหมือนเธอมองรูปปั้นอยู่ ไม่เค็ลก็ไม่สนใจอะไร แต่เดินลึกเข้าไปในถ้ำ ส่วนบราวน์ก็เดินตามโดยไม่พูดอะไร เพราะนั่นเป็นแสงสว่างจุดเดียวที่เธอพอจะพึ่งพาได้ในถ้ำอันมืดมิดแห่งนี้

“แล้วทางออกมันอยู่ที่ไหนล่ะเนี่ย” ราตรีบ่นออกมาเมื่อเห็นว่า ยิ่งเดินลึกเข้าไปก็ยังไม่เห็นมีวิ้วแววว่าจะเจอทางออก

“ไม่รู้เหมือนกันครับ แต่นี่เป็นทางเดียวที่เราจะเดินได้แล้ว” มาตาร์ทอบกลับหญิงสาว

ราตรีแอบทอดถอนใจ ‘นี่พวกเรคงจะไม่มีวันกลับเป็นเหมือนเดิมได้แล้วสินะ’

ชายคนหนึ่งชื่อคิเว โลกาวินาศ
เข้ามาเล่นเกมออนไลน์เสมือนจริงที่ชื่อว่า

Journal Of Quest Online

หรือเรียกสั้นๆ ว่า จ๊อคออนไลน์
คิเวได้สร้างตัวละครที่ชื่อว่า มาตาร์
(Matar ภาษาสเปนแปลว่า 'บ้า')
มาตาร์เข้ามาในเกมแบบผู้เล่นมือใหม่ที่ไม่รู้อะไรเลย
นอกจากรู้ว่าเกมจ๊อคออนไลน์เป็นเกมที่โหดมาก!!

**บัดนี้การพจญภัยอันแสนทรมาน
และสุดตื่นเต้นก็บังเกิด!!!!**

นวนิยายแฟนตาซีออนไลน์ที่แปลกแตกต่าง
ดำเนินเรื่องอย่าง**ดุเดือด** แฝงด้วยความซับซ้อน
และความกดดันทางอารมณ์
ที่ต่างจากนวนิยายแฟนตาซีเรื่องอื่นๆ
การ์ตูนตีพิมพ์ด้วยยอดผู้ชมรวม 784,353 ครั้ง
ความคิดเห็น 10,300 คอมเมนต์
และมีแฟนพันธุ์แท้คอยติดตามการอัปเดต 887 คน

SIAM INTER
BOOKS

ราคา 200 บาท

81981 / นวนิยายแฟนตาซี / www.smm.co.th / ออกแบบปก-ภาพปก : Turk CG Poori

สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์ ในเครือบริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน)
459 ลาดพร้าว 48 แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310 ลูกค้าสัมพันธ์ โทร. 0-2693-0904

ISBN 978-616-254-467-5

9 786162 544675

03-04-00861-100

0 304008 611009